

1968. évi 34. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Svájci Államszövetség között a menetrendszerű légiközlekedés tárgyában Budapesten, 1967. évi július hó 19. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 07. 01. –

(A megerősítésről szóló jegyzékváltás az 1968. évi július hó 22. napján megtörtént.)

1. § A Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség között a menetrendszerű légiközlekedés tárgyában Budapesten, 1967. évi július hó 19. napján aláírt Egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett Egyezmény hivatalos magyar fordítása a következő:

„EGYEZMÉNY

a Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség között menetrendszerű légiközlekedés tárgyában

A Magyar Népköztársaság Kormánya
és

a Svájci Szövetségi Tanács
attól az óhajtól vezérelve, hogy a légiközlekedés területén a nemzetközi együttműködést fokozzák,
attól az óhajtól vezérelve, hogy országaik területe között és azokon túl a menetrendszerű légiösszeköttetések bővítése céljából
egyezményt kössenek,
kijelölték teljhatalmú és e célra kellő felhatalmazással ellátott megbízottaikat, akik a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

A jelen Egyezmény és Függeléke alkalmazása szempontjából:

- a) az „Egyezmény” kifejezés jelenti az Egyezményt és a hozzátartozó Függelékét;
- b) a „légügyi hatóságok” kifejezés jelenti a Magyar Népköztársaság esetében a közlekedés- és postaügyi minisztert és Svájc esetében a Szövetségi Légügyi Hivatalt, vagy mindkét esetben azt a személyt, vagy szervet, amelyet megbíznak azon feladatok ellátásával, melyeket jelenleg az említett hatóságok látnak el;
- c) a „terület” kifejezés egy állammal kapcsolatban jelenti az állam felségjoga alá tartozó földterületet, az odatartozó parti vizeket és felette elhelyezkedő légteret;
- d) a „Légijárat” kifejezés olyan nemzetközi menetrendszerű vagy nem-menetrendszerű nemzetközi repülést jelent, amelyet légijármű végez utasok, posta vagy áru fuvarozása céljából;
- e) a „megállapodásszerű légijárat” kifejezés az Egyezmény alapján üzemeltethető légijáratokat jelenti;
- f) a „meghatározott útvonalak” kifejezés jelenti az Egyezmény Függelékében megjelölt útvonalakat, amelyeken a megállapodásszerű légijáratokat üzemeltetni lehet;
- g) a „nem kereskedelmi célú leszállás” kifejezés olyan leszállást jelent, amely nem utas, áru vagy posta felvétele, illetve leadása céljából történik;
- h) a „kijelölt vállalat” kifejezés jelenti azt a légiközlekedési vállalatot, amelyet a jelen Egyezmény 3. cikkének megfelelően a Szerződő Felek egyike kijelölt a megállapodásszerű légijáratok üzemeltetése céljából.

2. cikk

(1) Mindegyik Szerződő Fél megadja a másik Szerződő Félnek a jelen Egyezményben meghatározott jogokat a megállapodásszerű légijáratoknak a jelen Egyezmény Függelékében meghatározott útvonalakon való üzemeltetésére.

(2) A jelen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően mindegyik Szerződő Fél kijelölt vállalata a megállapodásszerű légijáratok üzemeltetése során az alábbi jogokat élvezi:

- a) a másik Szerződő Fél területe feletti leszállás nélküli átrepülés jogát;
- b) az említett területen nem kereskedelmi célból történő leszállás jogát;

c) utasoknak, árunak és postának az említett területen a Függelékben meghatározott pontokon nemzetközi forgalomban való felvétele és leadása jogát.

(3) Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy jogot adna az egyik Szerződő Fél kijelölt vállalatának arra, hogy ellenszolgáltatásért a másik Szerződő Fél területén olyan utast, árut, vagy postát vegyen fel, akinek, illetve amelynek rendeltetése az utóbbi Szerződő Fél területének egy másik helysége.

3. cikk

(1) Mindkét Szerződő Félnek jogában áll, hogy a megállapodásszerű légijáratok üzemeltetése céljából egy-egy légiközlekedési vállalatot kijelöljön. Ez a kijelölés az egyik Szerződő Fél légügyi hatóságának a másik Szerződő Fél légügyi hatóságához intézendő írásos értesítés tárgyát képezi.

(2) Az a Szerződő Fél, amely a kijelölésről szóló értesítést megkapta, a jelen cikk [\(3\) és \(4\) bekezdése](#) rendelkezéseinek fenntartásával, késedelem nélkül megadja a másik Szerződő Fél által kijelölt vállalatnak a szükséges üzemeltetési engedélyt.

(3) Az egyik Szerződő Fél légügyi hatóságai megkövetelhetik a másik Szerződő Fél által kijelölt vállalatától annak bizonyítását, hogy képes eleget tenni az említett hatóságok által rendszerint alkalmazott és a nemzetközi légijáratok üzemeltetésére vonatkozó jogszabályokban és rendelkezésekben előírt feltételeknek.

(4) Mindkét Szerződő Félnek joga van a jelen cikk [\(2\) bekezdésében](#) említett üzemeltetési engedély megadását visszautasítani, vagy a jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott jogoknak a kijelölt vállalat részéről történő gyakorlását általa szükségesnek ítélt feltételekhez kötni, ha az említett Szerződő Fél nem látja biztosítottnak, hogy az említett vállalat tulajdonának jelentős része és tényleges ellenőrzése a vállalatot kijelölő Szerződő Fél, vagy annak állampolgárai birtokában van.

(5) Az üzemeltetési engedélynek a jelen cikk [\(2\) bekezdése](#) szerint történt kézhezvétele után a kijelölt vállalat bármely időpontban megkezdheti a megállapodásszerű járatok üzemeltetését, feltéve, hogy a jelen Egyezmény 11. cikke rendelkezéseinek megfelelően megállapított díjszabás ezen járat tekintetében érvényben van.

4. cikk

(1) Mindegyik Szerződő Félnek jogában áll az üzemeltetési engedélyt visszavonni, vagy a jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott jogoknak a másik Szerződő Fél kijelölt vállalata által történő gyakorlását ideiglenesen felfüggeszteni, vagy olyan feltételeket szabni, amelyeket ezen jogok gyakorlása szempontjából szükségesnek ítél:

a) abban az esetben, ha nem látja biztosítottnak, hogy az illető vállalat tulajdonának túlnyomó többsége és tényleges ellenőrzése a kijelölő Szerződő Fél, vagy állampolgárai birtokában van, vagy

b) abban az esetben, ha ez a vállalat a jogokat nyújtó Szerződő Fél jogszabályait vagy előírásait nem tartja be, vagy

c) ha a vállalat más módon nem a jelen Egyezményben és annak Függelékében előírt feltételeknek megfelelően üzemeltet.

(2) Hacsak a jelen cikk [\(1\) bekezdésében](#) kilátásba helyezett visszavonás, ideiglenes felfüggesztés, vagy feltételek meghatározása nem válik feltétlenül szükségessé a további törvény- és szabálysértések megakadályozása céljából, az ilyen jog gyakorlására legkorábban 45 nappal később kerülhet sor és feltéve, hogy a másik Szerződő Féllel folytatott tanácskozás nem vezetett megegyezéshez ezen határidőn belül.

5. cikk

(1) A kijelölt vállalatok a Szerződő Felek területei közötti megállapodásszerű járatok üzemeltetése során egyenlő és méltányos lehetőségeket élveznek.

(2) Mindegyik Szerződő Fél kijelölt vállalata tekintetbe veszi a másik Szerződő Fél kijelölt vállalatának érdekeit, oly módon, hogy ez utóbbi vállalat megállapodásszerű járatait ne befolyásolja indokolatlanul.

(3) A kijelölt vállalatok által felkínált szállítási kapacitásnak meg kell felelnie a forgalmi igényeknek.

(4) A megállapodásszerű járatok elsődleges célja, hogy olyan szállítási kapacitást kínáljanak, amely megfelel a vállalatot kijelölő Szerződő Fél területe és a meghatározott útvonalakba eső pontok közötti forgalmi igényeknek.

(5) Mindkét kijelölt vállalatnak azt a jogát, amelynek alapján a másik Szerződő Fél területe és harmadik államok területei között nemzetközi forgalomban szállításokat bonyolíthat le a két Szerződő Fél által a légiközlekedés rendezett fejlődése érdekében meghatározott általános alapelvekkel összhangban és oly módon kell gyakorolni, hogy a férőhely-kínálat megfeleljen:

a) a vállalatot kijelölő Szerződő Fél területére és területéről fennálló forgalmi keresletnek;

b) az érintett területek forgalmi keresletének, figyelemmel a helyi és területi járatokra;

c) a megállapodásszerű járatok gazdaságos üzemeltetés követelményeinek.

6. cikk

(1) Az egyik Szerződő Fél kijelölt légiközlekedési vállalata nemzetközi forgalomban üzemeltetett légitársaságai, valamint ezek szokásos felszerelése, a fedélzetükön levő üzem- és kenőanyag-tartalékok, valamint fedélzeti készletek, beleértve az élelmiszereket, italokat és dohánytermékeket is, mentesek minden vám-, szembély-, és egyéb adók és illetékek alól a másik Szerződő Fél területére való érkezésükkor, feltéve, hogy az említett felszerelések, tartalékok és készletek mindaddig a légitársaságok fedélzetén maradnak, amíg újra kivitelre nem kerülnek.

(2) Ugyancsak mentesek az említett adók, költségek és illetékek alól, az elvégzett szolgáltatásokért fizetendő díjak kivételével:

a) az egyik Szerződő Fél területén az ezen Szerződő Fél hatósága által meghatározott mennyiségig a légitársaság fedélzetére felvett és a másik Szerződő Félnek nemzetközi vonalakon üzemeltetett légitársaság fedélzetén történő felhasználásra szánt készletek;

b) az egyik Szerződő Fél területére abból a célból bevitt és a nemzetközi vonalakon üzemeltetett légitársaságok karbantartására, vagy javítására szolgáló pótalkatrészek és fedélzeti felszerelések;

c) a másik Szerződő Fél kijelölt vállalata által nemzetközi vonalakon üzemeltetett légitársaságok ellátására szolgáló üzem- és kenőanyagok még abban az esetben is, ha azokat a repülésnek azon Szerződő Fél területe feletti részén használják fel, ahol a szóban forgó anyagokat a fedélzetre felvették;

d) az üzleti és forgalmi papírok és okmányok, valamint a reklámanyag az egyik Szerződő Fél területére való érkezés, a területen való tárolás és a területről való kivitel alkalmával.

(3) Az egyik Szerződő Fél légitársaságai fedélzetén levő szokásos fedélzeti felszerelést, valamint termékeket és készleteket a másik Szerződő Fél területén csak az utóbbi Fél vámhatóságainak hozzájárulásával lehet kirakni. Ilyen esetben ezek az említett hatóságok ellenőrzése alá vonhatók mindaddig, amíg újrakivitelre nem kerülnek, vagy a vámszabályoknak megfelelő más rendelkezést nem kapnak.

7. cikk

Az egyik Szerződő Fél területén keresztül utazó és a repülőtér számukra fenntartott területét el nem hagyó utasokat, poggyászt és árut csak nagymértékben egyszerűsített vámellenőrzésnek vetik alá. A közvetlen tranzitban fuvarozott poggyász és áru mentes a vámilleték és más hasonló díjak alól.

8. cikk

(1) Az egyik Szerződő Félnek a nemzetközi légiforgalomban üzemeltetett légitársaságoknak a saját területére való belépésére és onnan való távozására, valamint ezen légitársaságoknak az említett terület feletti repüléseire vonatkozó jogszabályait és előírásait a másik Szerződő Fél által kijelölt vállalatokra is alkalmazni kell.

(2) Az egyik Szerződő Félnek a légiutasok, személyzet, áru vagy posta területükre való belépésére, ott-tartózkodására és távozására vonatkozó jogszabályait és előírásait - így a belépéssel, távozással, kivándorlással és bevándorlással, vámmal és vesztéggel kapcsolatos formalitásokra vonatkozóakat - a másik Szerződő Fél kijelölt vállalata légitársaságai, fuvarozott utasokra, személyzetre, áru és postára is alkalmazni kell, míg ezek az említett területen tartózkodnak.

(3) A jelen cikk [\(1\) és \(2\) bekezdésében](#) említett jogszabályok és előírások alkalmazása során egyik Szerződő Fél sem tesz olyan intézkedést, amely a másik Szerződő Fél kijelölt vállalatát hátrányosan érintené saját kijelölt vállalatához viszonyítva.

(4) Az egyik Szerződő Fél repülőtereinek és más rendelkezésre bocsátott berendezéseinek használatáért a másik Szerződő Fél kijelölt vállalata az illetékes hatóságok által megállapított és közzétett díjszabás szerinti illetékeket tartozik fizetni. A fent említett és a svájci kijelölt vállalat által Magyarországon fizetendő illetékek a kölcsönösség elve szerint nem lehetnek magasabbak azoknál az illetékeknél, melyeket a magyar kijelölt vállalat tartozik fizetni Svájcban azonos szolgáltatásokért.

9. cikk

(1) A kijelölt légiközlekedési vállalatoknak a másik Szerződő Fél területére érkező légitársaságait megfelelő felség- és lajstromjelekkel, valamint az alábbi okmányokkal kell ellátni:

a) lajstromozási bizonyítvány;

b) légitársasági bizonyítvány;

c) a személyzet minden tagja részére megfelelő szakszolgálati igazolvány, vagy engedély;

d) fedélzeti napló vagy azt helyettesítő okmány;

e) a légitársaság rádióállomásainak üzemeltetési engedélyei;

f) az egyik vagy másik Szerződő Fél által előírt egyéb okmányok.

(2) Az egyik Szerződő Fél által kiállított vagy érvényesített légitársasági bizonyítványokat és szakszolgálati igazolványokat és engedélyeket érvényességük ideje alatt a másik Szerződő Fél is érvényesnek ismeri el.